

ПОРЯДОК

видачі, продовження дії та анулювання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства

1. Територіальні органи Державної служби зайнятості в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві та Севастополі (далі - територіальні органи) видають за юридичною адресою підприємства, установи, організації (далі - роботодавець) дозволи на застосування на конкретних посадах праці:

- іноземців чи осіб без громадянства за умови, що в Україні (регіоні) відсутні кваліфіковані працівники, спроможні виконувати відповідний вид роботи;
- іноземців чи осіб без громадянства за умови достатнього обґрунтування доцільності застосування їх праці, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
- іноземців, які направлені закордонним роботодавцем в Україну для виконання певного обсягу робіт (послуг) на підставі договорів (контрактів), укладених між вітчизняним та іноземним суб'єктом господарювання, за умови, що чисельність кваліфікованих іноземців, які залучаються в рамках таких договорів (контрактів), не перевищує половини загальної чисельності осіб, що працюватимуть на умовах договорів (контрактів);
- іноземців, які відповідно до графіка специфічних зобов'язань у секторі послуг Протоколу про вступ України до СОТ (стаття II Генеральної угоди про торгівлю послугами) належать до категорії "внутрішньокорпоративні цесіонарії";
- іноземців чи осіб без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

2. Дія цього Порядку не поширюється на працевлаштування іноземців та осіб без громадянства, а саме:

- 1) іноземців, які постійно проживають в Україні;
- 2) іноземців, які набули статусу біженця відповідно до законодавства України або одержали дозвіл на імміграцію в Україну;
- 3) іноземців, яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист в Україні;
- 4) представників іноземного морського (річкового) флоту та авіакомпаній, які обслуговують такі компанії на території України;
- 5) працівників закордонних засобів масової інформації, акредитованих для роботи в Україні;
- 6) спортсменів, які набули професійного статусу, артистів та працівників мистецтва для роботи в Україні за фахом;
- 7) працівників аварійно-рятувальних служб для виконання термінових робіт;
- 8) працівників іноземних представництв, які зареєстровані на території України в установленому законодавством порядку;
- 9) священнослужителів, які є іноземцями і тимчасово перебувають в Україні на запрошення релігійних організацій для провадження канонічної діяльності лише у таких організаціях з офіційним погодженням з органом, який здійснив реєстрацію статуту (положення) відповідної релігійної організації;
- 10) іноземців, які прибули в Україну для участі у реалізації проектів міжнародної технічної допомоги;
- 11) іноземців, які прибули в Україну для провадження викладацької діяльності за фахом у державних вищих навчальних закладах на їх запрошення;
- 12) інших іноземців у випадках, передбачених законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Для отримання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства (далі - дозвіл), що дає право роботодавцю протягом визначеного строку застосовувати працю іноземців та осіб без громадянства, роботодавець не пізніше ніж за 15 календарних днів до звернення за дозволом подає територіальному органу інформацію про попит на робочу силу (вакансії). На підставі зазначеної інформації здійснюється сприяння у працевлаштуванні громадян України.

4. Застосування праці іноземців та осіб без громадянства є доцільним та достатньо обґрунтованим у разі, коли іноземець або особа без громадянства:

- претендує на зайняття посади керівника, заступника керівника або іншої керівної посади за умови, що такий іноземець чи особа без громадянства є засновником або співзасновником підприємства, установи, організації;

- є суб'єктом авторського права і суміжних прав та запрошується на роботу в Україну для здійснення таких прав.

5. Для отримання дозволу на застосування праці іноземців чи осіб без громадянства, крім осіб, роботодавець подає територіальному органу:

заяву згідно з додатком до цього Порядку;

копії документів про освіту або кваліфікацію іноземця чи особи без громадянства;

копії сторінок паспортного документа іноземця чи особи без громадянства з особистими даними разом з перекладом українською мовою, засвідченим в установленому законодавством порядку;

дві кольорові фотокартки іноземця чи особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра;

документ, виданий лікувально-профілактичним закладом про те, що особа не хвора на хронічний алкоголізм, токсикоманію, наркоманію або інші інфекційні захворювання, перелік яких визначено МОЗ;

довідку, скріплену печаткою та завірену підписом роботодавця про те, що посада, на якій застосовуватиметься праця іноземця чи особи без громадянства, відповідно до законодавства не пов'язана з належністю до громадянства України і не потребує надання допуску до державної таємниці. У разі наявності в роботодавця режимно-секретного органу зазначена довідка подається також за підписом керівника такого органу;

довідку МВС про те, що іноземець чи особа без громадянства, які на момент оформлення дозволу перебувають на території України, не відбувають покарання за скоєння злочину та стосовно них не здійснюється кримінальне провадження;

довідку уповноваженого органу країни походження (перебування) про те, що іноземець чи особа без громадянства, які на момент оформлення дозволу перебувають за межами України, не відбувають покарання за скоєння злочину та стосовно них не здійснюється кримінальне провадження.

Документи, зазначені в абзацах третьому, шостому та дев'ятому цього пункту, повинні бути перекладені на українську мову, засвідчені згідно із законодавством країни їх видачі та легалізовані в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Роботодавець додатково подає для отримання дозволу щодо іноземців чи осіб без громадянства, зазначених:

1) в абзаці четвертому пункту 1 цього Порядку, - копію договору (контракту), укладеного між вітчизняним та іноземним суб'єктами господарювання, яким передбачено застосування праці іноземців та осіб без громадянства, що направлені закордонним роботодавцем в Україну для виконання певного обсягу робіт (послуг);

2) в абзаці п'ятому пункту 1 цього Порядку, - рішення іноземного суб'єкта господарювання про переведення іноземця чи особи без громадянства на роботу в Україну та копію контракту, укладеного між іноземцем чи особою без громадянства та іноземним суб'єктом господарювання, про переведення на роботу в Україну з визначенням строку роботи в Україні;

3) в абзаці другому пункту 4 цього Порядку, - копії установчих документів, засвідчених в установленому порядку;

4) в абзаці третьому пункту 4 цього Порядку, - засвідчені нотаріально копії документів, що ідентифікують об'єкт авторського права і (або) суміжних прав автора та засвідчують авторство (авторське право).

У разі коли такі документи видані за межами України, вони повинні бути легалізовані в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та подані разом із засвідченим в установленому порядку перекладом на українську мову.

7. Для отримання дозволу на застосування праці іноземців чи осіб без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, роботодавець подає:

заяву згідно з додатком до цього Порядку;

копії рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та довідки про звернення за захистом в Україні;

дві кольорові фотокартки іноземця чи особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра.

8. Для продовження дії дозволу роботодавець подає територіальному органу не пізніше ніж за 30 календарних днів до закінчення дії дозволу:

заяву згідно з додатком до цього Порядку;

дві кольорові фотокартки іноземця чи особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра;

довідку МВС про те, що іноземець чи особа без громадянства, які на момент оформлення дозволу перебувають на території України, не відбувають покарання за скоєння злочину та стосовно них не здійснюється кримінальне провадження.

Інші документи, визначені в цьому Порядку, подаються у разі внесення до них змін.

9. Посадовим особам територіального органу забороняється вимагати від роботодавців документи, не передбачені цим Порядком.

10. Територіальний орган протягом 15 календарних днів з дня реєстрації документів приймає рішення щодо видачі, відмови у видачі, продовження дії, відмови у продовженні дії або анулювання дозволу.

11. Роботодавець перераховує після прийняття рішення територіального органу про видачу дозволу кошти на рахунок Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, відкритий у територіальному органі Казначейства, що підтверджується квитанцією про внесення плати. У разі невнесення роботодавцем плати протягом 30 календарних днів з дня прийняття рішення про видачу дозволу таке рішення скасовується.

12. Територіальний орган оформлює та видає дозвіл протягом десяти робочих днів з дня зарахування коштів на рахунок Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, відкритий у територіальному органі Казначейства.

13. Дозвіл видається на строк не більш як на один рік. Дія такого дозволу може бути продовжена на той самий строк.

14. Дозвіл на застосування праці іноземців чи осіб без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видається на строк дії довідки про звернення за захистом в Україні, але не більш як на один рік. Дія дозволу може бути продовжена у разі продовження дії такої довідки.

15. Територіальний орган приймає рішення про відмову у видачі, продовженні дії дозволу у разі:

наявності кваліфікованих працівників в Україні (регіоні), які можуть бути працевлаштовані на заявлену роботодавцем вакансію та відповідають вимогам, зазначеним роботодавцем в інформації про попит на робочу силу (вакансії), та відмови роботодавця у працевлаштуванні громадян України, які були направлені територіальними органами для працевлаштування (крім рішення про видачу дозволу на застосування праці осіб, зазначених в абзацах четвертому та п'ятому пункту 1 цього Порядку);

невідповідності рівня освіти, кваліфікації іноземця чи особи без громадянства вимогам, зазначеним роботодавцем в інформації про попит на робочу силу (вакансії);

наявності, за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, заборгованості роботодавця із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

наявності заборгованості із сплати штрафних санкцій за порушення вимог [Закону України "Про зайнятість населення"](#);

невідповідності поданих роботодавцем документів вимогам цього Порядку;

недостовірності даних, що містяться у поданих роботодавцем документах;

наявності рішення про примусове повернення або примусове видворення іноземця чи особи без громадянства;

відбування іноземцем чи особою без громадянства на момент оформлення дозволу покарання за скоєння злочину або здійснення стосовно нього кримінального провадження;

порушення строків, зазначених у пунктах 3 і 8 цього Порядку.

16. Дозвіл анулюється у разі:

неподання роботодавцем копії укладеного трудового договору (контракту) з іноземцем чи особою без громадянства;

дострокового розірвання роботодавцем трудового договору (контракту) з іноземцем чи особою без громадянства; встановлення недостовірності даних, що містяться у поданих роботодавцем документах;

набрання обвинувальним вироком суду, за яким іноземця чи особу без громадянства засуджено за скоєння злочину, законної сили;

наявності рішення про примусове повернення або примусове видворення іноземця чи особи без громадянства; встановлення факту застосування праці іноземця чи особи без громадянства на інших умовах, ніж ті, що зазначені у дозволі, або іншим роботодавцем;

рішення територіального органу або підрозділу ДМС про визнання іноземця або особи без громадянства біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту;

невикористання іноземцем чи особою без громадянства права на оскарження рішення територіального органу чи підрозділу ДМС про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або у разі остаточного вирішення питання про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.